

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 36Cb/134/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1715207057
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Stanček
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2021:1715207057.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudcom Mgr. Jánom Stančekom v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO : 35 724 803 zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO : 36 613 843 proti žalovanému K. L., Š.Y. Q. N., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. XXX XX G. XXX, podnikajúci pod obchodný menom K.D. L., S. K. XXX XX G. XXX, F. : XXXXXXXX o zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu a iné vo výške 947,16 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu vo výške 947,16 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 41,93 eura od 26.11.2012 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 124,78 eura od 26.12.2012 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 116,57 eura od 26.01.2013 do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 663,88 eura od 26.10.2013 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu trov súdneho konania, o ktorej výške bude rozhodnuté osobitným uznesením a ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia o určení výšky náhrady trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

36Cb/134/2015 -

1. Žalobou zo dňa 24.07.2015 doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.08.2015 žalobca žiadal, aby súd deklaroval povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu 947,16 eura s príslušenstvom a priznal mu náhradu trov súdneho konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 postúpila spoločnosť Slovak Telekom, a.s. ako postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril dňa 26.10.2010 so žalovanou Zmluvu č. 105662450Z111, na základe ktorej postupca poskytoval žalovanému telekomunikačné služby špecifikované v zmluve a Všeobecných podmienkach. Žalovaný sa zaviazala za poskytnuté telekomunikačné služby platiť cenu stanovenú v zmluve a cenníku. Spoločnosť Slovak Telekom, a.s. vyúčtovala žalovanej cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platnými tarifami a to faktúrou č. 7211526818 na sumu 41,93 eura so splatnosťou 25.11.2012, faktúrou č. 7212567613 na sumu 124,78 eura so splatnosťou 25.12.2012, faktúrou č. 7300147805 na sumu 116,57 eura so splatnosťou 25.01.2013 a faktúrou č. 7310570904 na sumu 663,88 eura so splatnosťou 25.10.2013. Žalovaný peňažné sumy podľa faktúr neuhradil. V elektronickom podaní zo dňa 07.12.2018 PZ žalobcu uviedol, že plná moc obsahuje všetky náležitosti vyžadujúce zákonom, pričom obsahuje osobné údaje o splnomocniteľovi, ktoré nie sú verejne prístupné a zároveň je táto plná moc overená notárom JUDr. Iveta Potočná pod poradovým číslom : O 689301/2012. Žalovaný uzavrel zmluvu spolu s dodatkom

ako fyzická osoba podnikateľ pod IČO: 43857531, preto sa podľa § 1 a § 2 Obchodného zákonníka použijú na tento vzťah ustanovenia Obchodného zákonníka, teda premlčacia doba je štyri roky, faktúry by sa potom premlčali dňa 26.11.2016, dňa 26.12.2016, dňa 26.01.2017 a dňa 26.10.2017. Žalobca si svoj nárok uplatnil žalobou zo dňa 24.07.2015, teda v 4 ročnej premlčacej lehote. Žalovaný neuviedol skutočnosti a ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy.

2. V písomnom podaní zo dňa 10.10.2018 žalovaný namietol premlčanie nároku vzhľadom na uplynutie 3-ročnej lehoty. Súčasne tiež podľa splnomocnenia mal splnomocniť S. K. k zastupovaniu vo všetkých záležitostiach, ktoré sa týkajú spoločnosti Orange a Telekom ako uzatváranie zmlúv, preberanie elektronických zariadení a podobne. O plnej moci sa dozvedel z predvolania, nevie o tom, že by niekomu splnomocnenie udelil a už vôbec nie, aby uzatváral zmluvy na poskytovanie služieb. Z uvedeného dôvodu preto nereagoval na fakturáciu.

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením s obsahom listín a to Zmluva o kúpe iPhone zariadenia zo dňa 26.10.2012, Zmluva o poskytovaní verejných služieb zo dňa 26.10.2012, Dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb, Splnomocnenie zo dňa 25.10.2012, Všeobecné podmienky na poskytovanie verejnej telefónnej služby (VTS), Cenník pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s., faktúry č. 7211526818, 7212567613, 7300147805, 7310570904, Zmluva o postúpení pohľadávok s prílohami k zmluve o postúpení pohľadávok, Pokus o zmier všetko v kópiách tieto vyhodnotil podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a po takto vykonanom dokazovaní ustálil skutkový stav nasledovným spôsobom : Medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a žalovaným v zastúpení S. K. V.Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. Q. D. bola uzavretá Zmluva o poskytovaní verejných služieb dňa 26.10.2012, ktorou sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanému telekomunikačné služby a to v rozsahu programu služieb Voľné minúty, neobmedzený internet v mobile, CLIP, CLIR, Povolenie medzinárodných hovorov, Jazyk účtu, MMS a kontrola dát a žalovaný mal platiť za to odplatu. Súčasťou Zmluvy o pripojení zo dňa 26.10.2012 boli Všeobecné podmienky na poskytovanie verejnej telefónnej služby (VTS). Podľa VTS zmluvu o pripojení podpisuje priamo účastník alebo jeho splnomocnený zástupca, ktorý je povinný preukázať svoje oprávnenie písomným plnomocenstvom s osvedčeným podpisom splnomocniteľa. Súčasne Milan Polák podpísal Dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb, ktorým sa žalovaný zaviazal užívať službu Slovak Telekom, a.s. minimálne 24 mesiacov a spoločnosť Slovak Telekom, a.s. bola povinná previesť na žalovaného vlastnícke právo k mobilnému telefónu iPhone 4S 16GB za kúpnu cenu vo výške 1,-euro a pre prípad porušenia zmluvy bola dohodnutá povinnosť žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 663,88 eura. Zo Zmluvy o kúpe iPhone zariadenia zo dňa 26.10.2012 má súd preukázané uzavretie zmluvy medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. ako predávajúcim a žalovaným zastúpeným Milanom Polákom, ktorou predávajúci previedol vlastnícke právo k mobilnému telefónu iPhone 4S 16GB na žalovaného a tento žalovanému odovzdal a žalovaný túto vec prevzal a zaplatil kúpnu cenu vo výške 1,-eur. Zo Splnomocnenia zo dňa 25.10.2012 má súd preukázané, že žalobca splnomocnil S. K., V.Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. Q. D. k zastupovaniu vo všetkých záležitostiach, ktoré sa týkajú spol. TELEKOM a ORANGE, ako uzatváranie zmlúv, preberanie el. zariadenia a podobne. Z faktúr č. 7211526818, 7212567613, 7300147805, 7310570904 má súd preukázané vyhotovenie listín spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., ktorými žiadala Q. K. L., S. K., XXX XX G. XXX zaplatenie sumy 41,93 eura so splatnosťou 25.11.2012, sumy 124,78 eura so splatnosťou 25.12.2012, sumy 116,57 eura so splatnosťou 25.01.2013 ako odplata za služby a sumy 663,88 eura so splatnosťou 25.10.2013 ako zmluvnej pokuty, pričom tieto boli doručované na adresu K. L., S. K., XXX XX G. XXX. Z Pokusu o zmier má súd preukázané vyhotovenie listiny PZ žalobcu, ktorou žiada zaplatenie sumy 1.270,48 eura z toho faktúry 947,16 eura, zákonný/zmluvný úrok 123,20 eura, súdny poplatok 56,50 eura, trovy (žaloba) 123,48 eura a režijný paušál 20,14 eura. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok s prílohami k zmluve o postúpení pohľadávok má súd preukázané postúpenie pohľadávky spoločnosti Slovak Telekom, a.s. voči žalovanému na žalobcu. Z verejne prístupného registra na stránke www.notar.sk má súd preukázané, že podpis K. L. overený pod poradovým číslom : O 689301/2012 je overený notárkou Z.. S. U. M. J. J. Z.. F. K., K. Z.. F. K. sa ani nenachádza v zozname notárov Slovenskej republiky. Žalovaný žalobcom požadovanú sumu vo výške 947,16 eura nezaplatil.

4. Tunajší súd rozsudkom č.k. 36Cb/134/2015 - 113 zo dňa 14.01.2019 žalobu zamietol v podstate z toho dôvodu, že Zmluvu o kúpe iPhone zariadenia zo dňa 26.10.2012, Zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa 26.10.2012 a Dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb podpísal S. K., pričom v zmluvných dokumentoch bolo uvedené, že koná za žalovaného. Nebolo tiež sporné, že S. K. mal

žalovaného zastupovať na základe Splnomocnenia zo dňa 25.10.2012. Samotná táto listina bola súdu doručená vo fotokópii, pričom neobsahovala osvedčovací doložku o pravosti podpisu na listine (§ 56 ods. 1 písm. b/ z. č. 323/1992 Z.z. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok). Keďže žalovaný namietol pravosť podpisu na splnomocnení, musel žalobca preukázať, že podpis patrí žalovanému, alebo inak spochybníť tvrdenie žalovaného. Žalobca nepredložil súdu originál splnomocnenia, ale uviedol, že toto obsahuje legalizáciu podpisu žalovaného vykonanú notárkou Z.. F. K. a toto je zapísané pod poradovým číslom : O 689301/2012. Osvedčovací doložka pod poradovým číslom O 689301/2012 bola vyhotovená notárkou Z.. S. U., pričom navyše Z.. F. K. nie je uvedená ako notárka v Slovenskej republike. Z uvedeného má potom súd za preukázané, že splnomocnenie neobsahuje overenie podpisu žalovaného, a teda že žalovaný preukázal svoje tvrdenie o tom, že Milana Poláka nesplnomocnil. Na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, že Z.. S.Á. U. pod uvedeným číslom overovala podpis žalovaného, nie je však zrejmé čo bolo obsahom tejto listiny. V súvislosti s prípadnou vedomosťou žalovaného o existencii zmluvy súd poukazuje na skutočnosť, že na zásielkach boli ako adresát uvedený súčasne K. L. ako aj S. K., aj keď ako miesto doručovania je adresa žalovaného. Z priložených listín v súdnom spise nie je zistiteľné, či tieto zásielky boli niekým prevzaté a kým, alebo či sa vrátili a aký bol dôvod ich neprevzatia, teda či z dôvodu, že adresát neexistuje, alebo z dôvodu ich neprevzatia v odbernej lehote. Súd potom nemal preukázané, že žalovanému boli faktúry ale aj Pokus o zmier skutočne doručené, že vedel o faktúrach teda minimálne o domnienke právneho predchodcu žalobcu o existencii zmluvy o poskytovaní elektronických služieb.

5. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4Cob/106/2019 - 142 zo dňa 02.07.2020 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil s tým, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k vysloveným právnym záverom. V napadnutom rozhodnutí absentujú ustanovenia právnych predpisov, ktoré konajúci súd na prejednávajúcu vec aplikoval (okrem § 56 ods. 1 písm. b) zákona č. 323/1992 Z.z. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok), nie je uvedené ako súd relevantné zákonné ustanovenia vyložil a chýba riadne vysvetlenie jeho právnych záverov. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia taktiež nevyplýva, z akého dôvodu mal súd za to, že v danom prípade nepostačuje splnomocnenie bez legalizácie podpisu žalovaného, ale vyžadoval notárske osvedčenie podpisu žalovaného. Skutočnosť, na ktorú súd prvej inštancie poukazoval, a síce, že Z.. F. K. N. nenachádza v zozname notárov Slovenskej republiky, je podľa názoru odvolacieho súdu irelevantná, pretože z listiny - Overenie pravosti podpisu na listine (č. l. 110 súdneho spisu) vyplýva, že podpis žalovaného overila notárka Z.. S. U.. Odvolací súd sa navyše nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie v bode 7. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keď uviedol, že „z priložených listín v súdnom spise nie je zistiteľné, či tieto zásielky boli niekým prevzaté a kým, alebo či sa vrátili a aký bol dôvod ich neprevzatia, teda či z dôvodu, že adresát neexistuje, alebo z dôvodu ich neprevzatia v odbernej lehote. Súd potom nemal preukázané, že žalovanému boli faktúry ale aj Pokus o zmier skutočne doručené, že vedel o faktúrach, teda minimálne o domnienke právneho predchodcu žalobcu o existencii zmluvy o poskytovaní elektronických služieb.“ Takéto konštatovanie súdu prvej inštancie je v rozpore s tvrdením žalovaného obsiahnutým vo vyjadrení zo dňa 10.10.2018 (č. l. 72 súdneho spisu), v ktorom žalovaný uviedol, že na fakturáciu nereagoval (z dôvodu že žiadne splnomocnenie neudelil). Z uvedeného vyplýva, že doručenie týchto podaní nebolo medzi stranami sporné, predmetné listiny žalovanému doručené boli, no ten na ne nereagoval. Nemožno potom zistiť, v akých úvahách konajúceho súdu má pôvod, resp. na akých skutočnostiach založil svoj právny záver o tom, že žalovaný Milana Poláka nesplnomocnil a medzi žalobcom a žalovaným neexistuje záväzkový právny vzťah. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potom javí ako nepreskúmateľný.

6. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách elektronická komunikačná služba (ďalej len „služba“) je služba obvykle poskytovaná za odplatu, ktorá spočíva úplne alebo prevažne v prenose signálov v sieťach, vrátane telekomunikačných služieb a prenosových služieb v sieťach používaných na rozhlasové a televízne vysielanie. Služba nie je poskytovaná obsahom ani zabezpečenie alebo vykonávanie redakčného dohľadu nad obsahom prenášaným pomocou sietí a služieb a nezahŕňa služby informačnej spoločnosti,2) ktoré nespočívajú úplne alebo prevažne v prenose signálov v sieťach.

7. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách verejná služba je verejne dostupná služba, o ktorej používanie sa môže uchádzať každý záujemca. Verejná telefónna služba je verejná služba na priame alebo nepriame vytváranie a prijímanie národných a medzinárodných volaní prostredníctvom jedného alebo viacerých čísel národného alebo medzinárodného číslovacieho plánu.

8. Podľa § 44 ods. 1 veta prvá a druhá zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy.

9. Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2, popis poskytovaných služieb, najmä informácie o 1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania, 2. obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi,³⁹⁾ 3. minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46, 4. postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplývať na kvalitu služieb, 5. druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby, 6. obmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení, ďalej musí obsahovať možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2, podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby, informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby, čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami, spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb, spôsob urovnávania sporov podľa § 75 a druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

10. Podľa § 43 ods. 12 písm. b/ zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry,

11. Predmetom konania je zaplatenie peňažnej sumy na skutkovom základe spočívajúcom v poskytovaní plnenia v prospech žalovaného podľa zmluvy so žalovaným a nesplnenie si povinnosti žalovaným voči právnenému predchodcovi žalobcu, pričom zmluvu uzavieral žalovaný v zastúpení. Obrana žalovaného spočívala v námietke neuzavretia zmluvy pre nesplnomocnenie Milana Poláka. Ďalej namietol premlčanie pohľadávky žalobcu.

12. Nebolo sporné, že Zmluvu o kúpe iPhone zariadenia zo dňa 26.10.2012, Zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa 26.10.2012 a Dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb podpisoval S. K., pričom v zmluvných dokumentoch bolo uvedené, že koná za žalovaného. Nebolo tiež sporné, Ž. S. K. mal žalovaného zastupovať na základe Splnomocnenia zo dňa 25.10.2012. Samotná táto listina bola súdu doručená vo fotokópii, pričom neobsahovala osvedčovaciu doložku o pravosti podpisu na listine (§ 56 ods. 1 písm. b/ z. č. 323/1992 Z.z. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok). Žalovaný rozporoval svoj podpis na listine splnomocnenie.

13. Keďže žalovaný namietol pravosť podpisu na splnomocnení, musel žalobca preukázať, že podpis patrí žalovanému, alebo inak spochybníť tvrdenie žalovaného. Samotná skutočnosť overenia podpisu žalovaného notárom je však skutočnosťou, ktorú by bolo možné vyvrátiť v zásade len vykonaním znaleckého dokazovania v spojení s ďalšími skutočnosťami, takéto dokazovanie však žalovaný nenavhol. Žalovaný síce nesprávne tvrdil overenie podpisu notárkou Z.. F. K., pričom takáto osoba nebola zapísaná do zoznamu notárov (čo pôvodne celé tvrdenie o overenom splnomocnení vyvracalo), avšak z verejného registra bolo zistené, že F. K. bola v čase od 16.03.2010 do 31.08.2015 zamestnankyňou Z.. S. U., K. Z.. S. U. overovala v roku 2012 podpis žalovaného. Z uvedeného má potom súd za preukázané, že žalovaný vykonal podpis na splnomocnení, teda riadne splnomocnil S. K. a tento potom v mene a na účet žalovaného uzavrel Zmluvu o kúpe iPhone zariadenia zo dňa 26.10.2012, Zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa 26.10.2012 a Dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb.

14. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok s prílohami k zmluve o postúpení pohľadávok má súd preukázanú dohodu spoločnosti Slovak Telekom, a.s. a žalobcu, ktorú súd posúdil ako zmluvu o postúpení pohľadávok (§ 524 a nasl. Občianskeho zákonníka) a podľa ktorej sa žalobca stáva oprávneným v zmluve vymedzených pohľadávok spoločnosti Slovak Telekom, a.s. voči tretím osobám.

15. Žalobca a žalovaná uzavreli zmluvy, ktorými sa žalobca zaviazal žalovanému pripojiť jeho koncové telekomunikačné zariadenie na verejnú telekomunikačnú sieť a poskytovať alebo sprístupniť s tým súvisiacu verejnú telekomunikačnú službu a žalovaný sa zaviazala platiť cenu za zariadenie a používanie pripojenia na verejnú telekomunikačnú sieť a za poskytovanie verejnej telekomunikačnej služby. Súd tieto zmluvy posúdil ako zmluvu o pripojení podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb. Právne vzťahy účastníkov konania zo zmluvy o pripojení dňa 26.10.2012 sú potom upravené samotnou zmluvou o pripojení, zákonom z.č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, Všeobecnými podmienkami na poskytovanie verejnej telefónnej služby (VTS), Obchodným zákonníkom a v súlade s § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka aj Občianskym zákonníkom.

16. Nebolo sporné poskytnutie služieb spočívajúcich v prenose signálov v sieťach vrátane telekomunikačných služieb a ani výška ceny za poskytnuté služby, keď z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že táto bola účtovaná podľa platnej tarify, pričom žalovaná netvrdila ani nepreukázala zaplatenie odplaty za služby v celkovej vo výške 41,93 eura, 124,78 a 116,57 eura teda celkom spolu vo výške 283,28 eura. Účastníci zmluvy o pripojení sa dohodli na splatnosti ceny za poskytnuté služby v súlade s § 340 ods. 1 Obchodného zákonníka, pričom nebolo tvrdené a teda ani preukázané, že žalovaný odplatu za služby žalobcovi zaplatil (§ 44 ods. 2 písm. d/ z. č. 351/2011 Z.z.). Nebolo medzi stranami sporné, že žalobca poskytol plnenie vo forme zariadenia potrebného prístupu k verejnej telefónnej sieti (§ 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z.) a to tak ako je uvedené vo faktúrach č. 7211526818, 7212567613 a 7300147805, preto žalobca oprávnene žiada od žalovaného zaplatenie odplaty za poskytnuté služby v dňoch od 08.10.2012 do 07.11.2012, ktorý bol toto plnenie povinný poskytnúť (§ 43 ods. 12 písm. b/ z. č. 351/2011 Z.z.). Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanému právo na zaplatenie odplaty za poskytnuté služby.

17. Súčasťou dodatkov boli aj dohody o zmluvnej pokute podľa § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tieto dohody má súd za platné v časti (§ 41 Občianskeho zákonníka) a to v rozsahu presne uvedených povinností, s ktorých porušením je spojený vznik práva na zaplatenie zmluvnej pokuty a to povinností uvedených v bode 1 písm. b/ alebo v bode 2 alebo 3. Tieto povinnosti sú samostatné, navzájom nepodmienené povinnosti, nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vznikne žalobcovi samostatne pri porušení každej z povinností, nárok na dohodnutú zmluvnú pokutu môže vzniknúť aj kumulatívne. Aby teda bolo zrejmé, za porušenie ktorej zmluvnej povinnosti sa žalobca domáha zaplatenia zmluvnej pokuty, musí vo výzve presne uviesť o ktoré porušenie ide, keďže zmluvná pokuta je v zmysle čl. 2 ods. 2.5 ako aj v čl. 2 ods. 2.4 dodatkov splatná v lehote uvedenej vo výzve. Nebolo sporné, že žalovanému bola doručená faktúra č. 7310570904 na sumu 663,88 eura vyzývajúca na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 663,88 eura, žalovaný bol preto povinný zaplatiť aj túto peňažnú sumu.

18. Pokiaľ ide o námietku premlčania, ako je uvedené vyššie ide o obchodnoprávny vzťah, preto sa aj na premlčanie vzťahuje Obchodný zákonník. Pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti) (§ 392 ods. 1 Obchodného zákonníka), pričom premlčacia doba štyri roky (§ 397 Obchodného zákonníka), pohľadávky žalobcu sa stali splatnými v deň uvedený na faktúre, teda dňa 25.11.2012, 25.12.2012, 25.01.2013 a 25.10.2013, teda premlčacia doba skončila uplynutím dňa 25.11.2016, 25.12.2016, 25.01.2017 a 25.10.2017. Žaloba bola podaná dňa 24.08.2015, teda pred uplynutím premlčacej lehoty, námietka premlčania vznesená žalovaným je potom nedôvodná.

19. Paričnú lehotu súd určil ako trojdňovú vychádzajúc z trojdňovej zákonnej lehoty na plnenie (§ 232 ods. 3 veta druhá Civilného sporového poriadku), keď vychádzajúc z návrhu v žalobe zohľadnil výšku žalovanej istiny v porovnaní k minimálnej mzde.

20. Žalovaný sa tak dostal do omeškania so zaplatením peňažného záväzku odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti uvedenom na faktúrach č. 7211526818, 7212567613, 7300147805, 7310570904 (§ 365 Obchodného zákonníka) a súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania počítané z ceny za poskytnuté

služby. Žalobcom nebola tvrdená dohoda o výške úroku z omeškania, súd tak priznal žalobcovi úrok z omeškania v zákonnej výške podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ku dňu vzniku omeškania žalovaného so zaplatením peňažného plnenia, pričom tento bol žalobcom v žalobe aj žiadaný. Úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva sú určené v § 3 ods. 1 vl. nar. č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, pričom táto bola ku dňu 25.11.2012, 25.12.2012, 25.01.2013 a 25.10.2013 vo výške 0,75 % p.a. takže úrok z omeškania je po pripočítaní 8 percentuálnych bodov vo výške 8,75 % p.a.. Súd teda uznal aj nárok žalobcu na úrok z omeškania v požadovanej výške.

21. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, keď tento bol v spore proti žalovanému plne úspešný a súd nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 Civilného sporového poriadku) určujúce výnimky zo zásady úspechu uvedenej v § 255 Civilného sporového poriadku.

22. Pokiaľ ide o možnosť rozhodnúť percentom vo výroku rozhodnutia o náhrade trov súdneho konania súd uvádza nasledovné. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Civilný sporový poriadok neupravuje možnosť a už vôbec nie povinnosť súdu rozhodnúť o náhrade trov súdneho konania percentom (alebo zlomkom) ak je strana sporu plne úspešná v konaní, keď v žiadnom ustanovení Civilného sporového poriadku nie je ustanovená možnosť rozhodnúť o nároku na náhradu trov súdneho konania v percentách. Jedným z výkladových pravidiel podľa čl. 3 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku je, že výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Navyše každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 3 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku), pričom podľa čl. ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Ak teda zákon nestanoví možnosť súdu rozhodnúť percentom, súd takto nemôže rozhodnúť. Pokiaľ ide o § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ani toto ustanovenie neumožňuje rozhodnúť o náhrade trov súdneho konania percentom (ide o prípad pomerného úspechu), keď z gramatického výkladu je zrejmé, že súd rozdelí „náhradu trov konania“, teda rozdelí absolútnu hodnotu a nemá vyjadriť relatívnu výšku t.j. spôsob akým sa bude deliť. Podstatná nie je ani manifestovaná vôľa predkladateľa zákona, keď podľa dôvodovej správy k pôvodne navrhovanému § 255 Civilného sporového poriadku „Predkladateľ upúšťa od doterajšej koncepcie uplatňovania si nároku na náhradu trov konania, čím má ambíciu tento procesný inštitút zjednodušiť a zhospodárniť. Súd prvej inštancie rozhoduje o nároku podľa zásad o náhrade trov konania a uplatnením týchto zásad dospeje k pomeru vyjadrenému percentom alebo zlomkom, pričom konkrétnu výšku trov konania ponecháva na rozhodnutie súdneho úradníka“. Manifestovaná vôľa predkladateľa zákona je v časti náhrady trov súdneho konania vnútorne rozporná, keďže pokiaľ by bolo skutočne jeho vôľou, aby súdy mali možnosť resp. dokonca povinnosť rozhodnúť percentom, nič nebránilo v tom, aby predmetný zákon obsahoval ustanovenie obdobné ustanoveniu § 151 ods. 7 O.s.p. účinné od 15.10.2008 do 30.06.2016 („Súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením“), keď navyše v ostatnom texte sa voľne inšpirovať pôvodnými ustanoveniami nechal, čo je zrejme predovšetkým porovnaním ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. s ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Manifestovaná vôľa na jednej strane v dôvodovej správe uvádza rozhodovanie „percentom alebo zlomkom“ na druhej strane takúto možnosť v zákone nestanovil, ani úpravu podľa § 151 ods. 7 O.s.p. účinného od 15.10.2008 neprevzal, pričom pred 15.10.2008 nebolo možné rozhodovať percentom ani zlomkom. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že predkladacia správa zákona nie je záväznou časťou textu zákona, ale je len manifestovanou vôľou predkladateľa zákona a jeho predstavou o navrhovanom pravidle a o spoločenských vzťahoch, ktoré chce upraviť, pričom nielen že všetky skutočné dôvody nemusia byť v dôvodovej správe uvedené, ale samotný zákonodarný orgán môže schváliť navrhovaný zákon z celkom iných dôvodov. Nie je potom možné vo výroku uviesť percento výšky v akej bude priznaná náhrada trov súdneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Pezinok do 15 dní od doručenia tohto rozsudku.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis a spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaná v stanovenej lehote dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže žalobca podať návrh na exekúciu.